

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.810 van 3 maart 2000
in de zaak A. 84.543/VII-18.450.**

In zake : XXX,
wonende te STROMBEEK-BEVER,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Oekraïense nationaliteit, op 3 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 april 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DEVOS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Oekraïense nationaliteit, komt in België binnen op 18 december 1998, houder van een Oekraïens nationaal paspoort geldig van 11 februari 1992 tot 31 december 1999 (adm. doss., stuk 4), en heeft zich op dezelfde dag vluchteling verklaard (adm. doss., stuk 4).

1.2. In 1994 dient verzoeker reeds een asielaanvraag in Nederland in (adm. doss., stuk 43).

1.3. Op 6 oktober 1998 wordt de aanvraag van verzoeker kennelijk ongegrond verklaard (adm. doss., stuk 26).

1.4. Bij brief van 6 april 1999 wordt het verzoek tot overname van 30 maart 1999 door de Nederlandse

Overheid op grond van artikel 8 van de overeenkomst van Dublin ingewilligd (adm. doss., stuk 49).

1.5. Op 7 april 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

1.6. De motivering van deze beslissing luidt (adm. doss., stuk 56) :

"(...)

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan (...) de Nederlandse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 8 van de Conventie van 15 juni 1990 van Dublin. Betrokkene heeft in Nederland een asielaanvraag ingediend en de Nederlandse overheid heeft in datum van 06/04/1999 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon. Bovendien heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn/(...) asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden. Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de vijf (5) dagen en dient hij (...) zich aan te bieden bij (...) AC Rijsbergen, Bureau Dublin, Ettensesteenweg 97, 4891 SX Rijsbergen."

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, verzoeker in essentie aanvoert dat hij zal worden teruggestuurd naar

Nederland, dat de overname door dit land geen garantie biedt op een correcte behandeling van zijn asielaanvraag en zal leiden tot repatriëring naar Oekraïne, waar hij geen menswaardig leven zal kunnen leiden, omdat hij zich niet als een Oekraïense burger zal kunnen laten registreren en dat hij bovendien werkeloos is;

Overwegende dat vooreerst, de bestreden beslissing enkel inhoudt dat verzoeker naar Nederland moet terugkeren en niet dat hij naar zijn land van herkomst wordt teruggestuurd, zodat het door verzoeker aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing; dat vervolgens wat het beweerd gebrek aan garanties van de Nederlandse asielprocedure betreft, verzoeker niet met concrete gegevens aantoont dat zijn asielaanvraag door de Nederlandse Autoriteiten niet met de nodige objectiviteit, eigen aan een rechtsstaat zal worden behandeld; dat bijgevolg verzoeker niet bewijst dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent, zodat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.